

בע"ה יא' בטבת תשע"ב

6.1.2012

גליון מס'. 2684

פרשת ויחי

שעור פרשת שבוע: הרב דוד

ימי החול		שבת	
5.48	זמן תפילין / טלית	16.32	הדלקת נרות
9.15	סוף זמן ק"ש	16.40	מנחה א' 14.00 ב' 16.40
16.54 ← 16.57	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
		13.00	שיעור פרופ' רוטנברג
17.16	צאת הכוכבים	16.35, 14.00, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.00	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.29	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

שבת
שלום

וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קֶשֶׁתוֹ

יעקב מקבץ סביבו את בניו לפני מותו – תמונה של פרידה...
"וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וְאָגִידָה לְכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֲתֹכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים; הַקְּבְצוּ וְשִׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם"
במדרש בראשית רבה (צח' סימן ח') מודגש כי "ציווה אותם על המחלוקת... אמר להם: תהיו כולכם אסיפה אחת".

ואכן, היתה ליעקב סיבה טובה לחשוש לגבי אחדותם של ילדיו.
מיד לאחר מותו מתואר: " וַיָּרְאוּ אַחֵי יוֹסֵף כִּי מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטְמֵנוּ יוֹסֵף וְהָשִׁב לָנוּ אֶת כָּל הַרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ", משהסתלק יעקב, חוששים אחי יוסף מנקמה.
לו אחי יוסף היו עומדים על טיב אחיהם הקטן, לא היו חוששים כל כך מתגובותיו אחרי מות יעקב. יעקב עומד על תכונתו של יוסף בברכתו אליו לפני מותו:

וַתֵּשֶׁב בְּאֵיתָן קֶשֶׁתוֹ וַיְפִיזוּ זְרַעֵי יָדָיו מִיַּדֵּי אֲבִיר יַעֲקֹב מִשָּׁם רָעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל"

יוסף ניחן בשליטה עצמית גדולה – הגמרא (סוטה לו:): משתמשת בפסוק "ותשב באיתן קשתו" לצורך תיאור שליטתו העצמית בעת שאשת פוטיפר ניסתה לפתות אותו. החזקוני מתאר בד"ה זה "לא עשה לצריו כמו שעשו לו רע, אלא נתחזק ונתאפק בכוח כמו דורך קשת". גם בעת שאחיו מגיעים אליו למצרים נראית תכונה זו של שליטה עצמית – כיצד אדם שלא ראה את אחיו תקופה כה ארוכה מסוגל לשלוט בעצמו ולא לחשוף את דמותו בו ברגע - בכעס או באהבה?

"ויפיזו זרעי ידיו" – מלשון "פיז" – עפ"י מפרשים שונים זהו תיאור טבעות ידיו ותכשיטיו בעת שהיה מלך. תכונת השליטה הפנימית – והיציבות מביאה את יוסף להיות מנהיג.
למען איחוד המשפחה יוסף מוותר על קבורתו של אביו לצד אמו אהובתו (על פי בקשתו המפורשת של אביו). בוודאי גם כאן נדרשה ליוסף שליטה עצמית והתגברות על הצער, אך למען שלמות המשפחה הוא אף מוכן להיות המוביל בקבורת אביו במערת המכפלה.

חַן כְּרִימָן.

**לחברתנו פרלה דדון
משתתפים באבלך
במות אחיך
משה בן-יצחק קורסיאס ז"ל**

נחמנו: יז' בטבת – יום השנה לפטירתו של חברנו מרדכי תמיר ז"ל (תש"ע)
יח' בטבת – יום השנה לפטירתה של חברתנו רות שלמון ז"ל (תש"מ)

"סיפור האישי שלי" - סיפורו של חייט הרצל בתקופת השואה

ביום ד', ערב עשרה בטבת, התכנסנו במועדון לשמוע את סיפורו של חייט. המועדון היה מלא עד אפס מקום, וחייט סיפר את קורותיו המצמררות של ילד קטן בימים הנוראים ביותר של הכיבוש הנאצי בהונגריה האנטישמית.

חייט התחיל במבוא כללי על האירועים שהתרחשו בהונגריה. יהדות הונגריה הייתה האחרונה להשמדה – ולכן הישלו את עצמם מרבית היהודים שבהם לא תיגע הרעה, מה גם שהתבוסה של הצבא הגרמני התחילה כבר והם קיוו שיעברו את הימים הנוראים וייצאו בשלום מהכיליון של כל יהדות אירופה.

על-אף פעמי התבוסה של הגרמנים בכל החזיתות - עם כניסת ארה"ב למערכה ועם ההתקדמות של הצבא הסובייטי בקרבות ונסיגת הצבא הגרמני – נותרה עוד משימה אחת, החשובה ביותר לנאציזם, למגר את הגזע היהודי עד אחרון היהודים, וכל זאת כשחייליהם שיוועו לעזרה – והם הזניחו אותם למות, למען מילוי המשימה החשובה ביותר – שלא יישאר אף יהודי בחיים.

בין ה-14.5-20.7 הועברו 437.000 יהודי הונגריה לאושוויץ ורובם נרצחו. זה היה פרק השואה הגדול ביותר לסיום המלחמה.

חייט היה ילד קטן בן חמש כשכל זה התחיל, וסיים את התקופה כילד בן שבע. אביו נלקח מהבית ולא שב, וחייט ואימו ציפו לבאות. היום המר הגיע, הגרמנים לקחו עימם את האם וחייט, באינסטיקט של ילד, התחבא מתחת למיטה ולא מצאו אותו.

באותה עת הגיעה דודתו צרי (אימה של שרה מלר מעלומים) כדי למצוא מקלט בביתם, וכך נודע לה שגם אליהם הגיעה הרעה. יחד איתה הגיעה גם גברת גרובר (החותנת לעתיד של דודה צרי) וכשהן רצו לעזוב את הבית כדי לחפש מקלט – אמרו להם זוג הזקנים שהתגורר בבית, שיש כאן עוד ילד קטן ושייקחו אותו איתם.

הגברת גרובר רצתה להכניס אותו לבית יתומים של השגרירות הצרפתית, אך חייט התנגד בכל כוחו, ואכן לא ארך זמן רב והנאצים חיסלו את ילדי הבית הזה.

הגברת גרובר יחד עם חייט מצאו מקלט בבתיים שהיו בחסות השגרירות השבדית, תחת האפוטרופסות של וולנברג. אך גם כאן פקעה סבלנותם של הנאצים, והם החליטו להשמיד גם את כל מי שנמצא בבתיים של השגרירות השבדית. וכל זאת כשהצבא הרוסי נמצא כבר בבודפשט, ומתקדם מרחוב לרחוב וכובש את העיר.

הם הוציאו את כל היהודים לחורשה לחוף הדנובה, שהיו בה שלוש שורות של עצים, וחילקו את היהודים לשלוש קבוצות. כל מי שעמד בשורה הראשונה של העצים ידע שהוא לא ייצא משם חי, ולכן ניסו אחדים לברוח לשורה השנייה. חייט עמד בשורה הראשונה, ויהודי בא בימים אמר לו: "אני זקן ולא כשר לרוץ, אך אתה – עוד יש כוח ברגליך, נוס לשורה השנייה, שם עוד יש סיכוי להינצל." לחייט היה תיק שהייתה בו מגבת, זה היה כל רכשו, והוא נלחם כדי לסחוב אותו. היהודי הקשיש אמר לו – "הנח לתיק, ברח והצל את חייך!" והוא עשה זאת – וניצל.

בינתיים כבר כבשו הרוסים את כל בודפשט, וכך ניצל חייט הילד, שהיה כבר בן שבע.

מה שמפתיע את חייט עד היום אלו הזכרונות שהוא נושא עימו עוד מהימים ההם, בתור ילד. למשל, כשהוא וגברת גרובר התחבאו בבית ורעבו ללחם, אחרי כמה חודשים של רעב, קיבלו באי הבית מאכלים, שבעיני היהודים הם אסורים. גברת גרובר שיכנעה אותו שהוא חייב לאכול, אך חייט – בלי לדעת מדוע – עם הנגיסה הראשונה הרגיש שאסור לו לאכול את המאכלים הלא כשרים, והמשיך לרעוב. כך היו לחייט עוד הרבה הבזקי זכרונות בימים שהוא לקח את כל משפחתו – דבורה והילדים – ללכת בעקבות התקופה הנוראה הזאת שעבר כילד, כמעט לבד, והוא נוכח לדעת שהזכרונות ומראות המקומות – קופצים אליו.

מוסר ההשכל החזק ביותר שהפיק חייט מהמסע הזה, היה כאשר אמרה לו בתו נאווה – "אם לא היית רץ בחורשה ההיא ליד הדנובה, אני לא הייתי קיימת!"

חייט'ה יקותיאל

מהי חוויה רוחנית?

העורכת בדבריה "החינוך הדתי שקיבלנו בקיבוץ התאפיין יותר בקו "ייקיי" וראציונלי ופחות בדרך חסידיית או "נשמתיית" של חוויה יהודית. לכן, הרגשתי במהלך הערב גם שאני מאד רוצה להצטרף ולהתקרב לצד הזה של היהדות..." היא ביקשה מהציבור להגיב ועל ידי זה הרימה לי להנחתה, אף שהכדור היה בידי זמן רב.

הדרך ה"ייקית" הראציונלית היא גם הדרך של היהדות הנאורה ובתוכה גם יהודות איטליה ואני מוחה על המסקנה הכאילו מתבקשת מדבריה, שבדרך הזאת החוויה היהודית מופחתת. זכיתי ויחד עם החינוך הביתי שקיבלתי ברוח זו גם למדתי מחשבת ישראל אצל פרופסור ישעיה לייבוביץ ז"ל, שהיטיב לכוון את תלמידיו בדרכו של הרמב"ם ובדרכו שלו, ולאורך השנים למדתי ושניתני אצל אברהם שטיין בהנאה רוחנית רבה את תורתו של הרמב"ם. מבחינתי היכולת להתפלל מתוך הבנה שקטה והפנמה עמוקה של התפילה היא החוויה בהא הידיעה. מבחינתי לימוד של המקורות, תורה, נביא, משנה וגמרא וכל מה שארון הספרים היהודי מעניק, זאת החוויה היהודית. מצד שני קשה לי להתחבר לאלה הרואים בשירה, נגינה, ריקודים וכו' את החוויה. לכן מבחינתי, תפילה הנמשכת מעבר למקובל כי החזן רוצה להעניק לנו חוויה רוחנית, היא לטורח עליי ומפריעה לי להתרכז ולהגיע לחוויה הנפשית שלי.

אז איך מגשרים על שתי הגישות? אפרת רוצה להתקרב לצד הזה של היהדות ואילו אני איני מרגישה חסרה את הפן הזה. ובכל זאת יש לנו בית כנסת אחד ושליחי הציבור אמורים להיות קשובים לציבור ששלח אותם, לכל חלקיו, גם לאלה שאינם מחפשים את החוויה הרוחנית באמצעות שירה וריקודים.

לעניות דעתי כדאי להביט על המניין הראשון בשבת, שם התפילה מסתיימת בדיוק בשמונה וחצי גם שם לא מחמיצים הזדמנות לשיר את הניגונים המקובלים, אבל הם מכירים את הגבול הרצוי, כלומר אפשר לתחום את התפילה. אם זה יקרה גם במניין שני, יוכלו אלה המתפללים במניין ראשון לבוא לשיעור פרשת השבוע בשעה שתקבע מראש צמודה לסיום התפילה כמימים ימימה, ולא יצטרכו להמתין בקור או בחום לחזן שהחליט לסלסל בקולו לאורך זמן. האם נוכל לקבוע שעה קבועה לשיעור פרשת השבוע? הן זאת היא חוויה רוחנית לא פחות מתפילה.

הלוואי ונמצא את האיזון גם לאלה הרוצים בתפילה מאוזנת וגם לאלה הבאים לשמוע שיעור שהפך למסורת.

יעלה צברון

ביום הזכרון השני לפטירתו של

מרדכי תמיר טוויל הכהן ז"ל

נקיים אזכרה בבית הקברות

ביום חמישי י"ז בטבת (12.1) בשעה 16:00

יציאה בשעה 15:50 מקו-לקו

המשפחה.

מן הארכיון

נתגלגלה לארכיון מחברת מיוחדת במינה – מחברת שומרת לילה, שנשמרה משנת 1959, ונמסרה לי ע"י משה אש, שהיה תינוק באותה עת, ומכבב בדיווחי השומרות... הקורא במחברת חוזר לימים הרחוקים בהם ישנו הילדים והתינוקות בבת-הילדים, ובכל לילה היתה שומרת אחרת המשגיחה על הילדים. במחברת כתבו השומרות גם דיווח על הילדים – על האוכל, על היציאות ועל הבכי – ומדי פעם גם התפייטו כאשר נחה עליהם הרוח. מן המחברת עולה שהתורנות לשמירת החברות היתה שבועית, ובאותו שבוע היה מופקד בן-הזוג על השמירה במשק. לפניכם התכתבות בין קייבוס ז"ל וחנה קיני תבדל"א, ששמרו באותו שבוע באפריל 59' – לפני 54 שנה, והגיגיהם מעבירים קצת מניחוח התקופה:

מוצ"ש

הילד משה אש

מהשומרת החדשה לא התבייש

ב3:00 התחיל לבכות

ואני נתתי לו לשתות

110 גרם מי סוכר

(בלגימה אחת) כאילו היה זה שכר...

אוסף כמה הודעות

על שאר התינוקות

שולמית הו מה טובה

ישנה ממש כמו בובה

רונית וגם תמר

לא צעקו תגר

את רונית החלפתי

ואני תמר: לא ירקתי

חנה ק.

6.4.59

(הרקע – כוכבים נוצצים, באופק מתנשאות צלליות העצים,

שומר טיפוס פלמחניק קרב למרכז הבמה)

בפאתוס –

כבר השמש עולה

וקרובה המיטה

הלבנה החמה

ופתאום: צריחה

מסמוך לפינה

האין זה תינוקי

או אולי רק שכוי

מה חשוב, מה אכפת

את הסטן תפוס בקת

ותגש להעיר

את ההוא מן הדיר

ואותם בטלנים

שלמרות מעוררים

זקוקים לדחיפה או אולי לבעיטה?

קבוס

הודעות

תזכורת – ו.ז.ד.ת:

השבת פ' ויחי נארח את פרופ' מרדכי רוטנברג, שייתן שיעור בשעה 13:00 בנושא "המשכן כבסיס לשוויון מיני ולטכנולוגיה המערבית". תפלת מנחה תהיה בשעה 14:00.

שימוש ברכבי הגד"ש

רכבי הגד"ש שייכים לענף בלבד. במקרה הצורך, ובאישור בעלי הרכב בלבד, ניתן להשתמש ברכבים לאחר שעות העבודה, ובתנאי שהמשתמש יקפיד לרשום את הנסיעה כפי שנהוג ברכבי סעד. דובי בשם צוות הגד"ש.

הנהלת ביי"ס דע"ת

הנהלת ביי"ס דע"ת הינו גוף המורכב מנציגים של הישובים השותפים בביה"ס - תקומה, עלומים וסעד. לכל ישוב – שני נציגים. תפקיד הנהלת ביה"ס הוא לדאוג לאינטרסים של הישובים השותפים בבי"ס (לדוגמה - לקדם דרך גישה בטוחה יותר מבחינה בטחונית לביה"ס). בין השאר, בסמכותה של הנהלת ביה"ס לאשר את תקציב ביה"ס, לעקוב אחריו ולאשר את שכ"ל הנגזר ממנו. גוף זה מתכנס מספר פעמים במשך השנה. אחד הנציגים הוא בדרי"כ מרכז ועדת חינוך. דרוש נציג נוסף של סעד להנהלת ביה"ס. הנציג צריך להיות חבר קיבוץ (כיוון שהקיבוץ הוא השותף בביה"ס). חברים הרוצים להגיש את מועמדותם יפנו לענת אש עד יום שישי י"ח טבת, 13 לינואר.

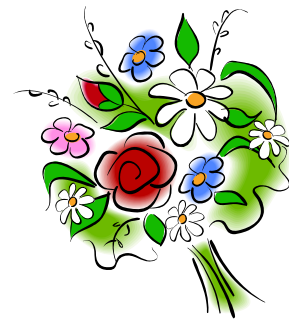
לכל חברינו בקיבוצי.

ברצוננו להודות לכם על הדאגה, ההתחשבות, העזרה, הבישולים, הסימפטיה והאמפטיה, שגיליתם כלפינו במהלך ההריון ועד הלידה - חיממתם לנו את הלב. אנו שמחים שבחרנו להשתייך לקהילה כ"כ אדיבה ותומכת.

תודה רבה, אש' סולומון.

לנעמה ואשר רוטנברג
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבת

“התנועה מתנועה”

בעוד כשבועיים (כט' טבת, 24/1) תתקיים ישיבת המזכירות המורחבת של תנועת הקיבוץ הדתי (קבה"ד), כאן אצלנו בקיבוץ בסעד.

יש השומעים- "תנועה, קבה"ד, מזכירות מורחבת..." ומייד מדלגים לעמוד הבא בעלון. נכון, האמת ניתנת להיאמר, הקיבוצניק הממוצע אינו מוטרד מכך. הוא עסוק הרבה יותר בשאלות הצלחת הענף, מצב בריאותי, חינוך הילדים או אולי הפרטה כזו או אחרת שנחתה עליו... בקיצור - "עזוב אותי מכל הבלגן הזה".

דווקא בשל כך, טוב שאחת לכמה שנים אנו מתבקשים רגע לעצור- להרים עיניים, להסתכל קדימה- ולשאל שאלות, חלקן קשות. מה משמעות קיומו של המקום בו אני חי? האם זהו רק יישוב המספק צרכים? ממיין שכנים טובים? כנראה שלא. אז מה כן? האם יש לו קיום כחלק ממשוה גדול יותר? ומהו המשוה הזה? מהי התכלית שלו?

אני מניח שגם אם אין אנו עסוקים בכל יום בין מנחה לערבית בשאלות כאלה, בכל זאת- מי שבחר לבוא לקיבוץ (כן, כל מי שכאן- אכן בחר בזה, מסיבותיו הוא) מחפש איזו משמעות מסויימת. אי אפשר להתעלם מכך שזהו חלק מאורגניזם שלם, גדול, חי נושם ולפעמים קצת בועט- כשצריך. קוראים לו "תנועה". **לקיבוץ הבודד, עם כל חשיבותו ומעשיו, אין כמעט משמעות מעשית בהווה הישראלית. התנועה לעומת זאת, מאגדת כוח ועוצמה, מביאה לידי ביטוי תפיסת עולם שכולנו שותפים לה, ומעלה על סדר היום הציבורי במדינה (אולי לא מספיק..)** נושאים חשובים ביותר. מי למשל החל את המהפך בלימוד תורה לנשים? מי יצר את ישיבת ההסדר הראשונה שבה משרתים באופן מלא בצה"ל? מי הוביל את ניסיונות האיחוד של הציונות הדתית? מי נאבק על מעמד "היתר המכירה" בשמיטה? מי עוסק בפיתוח מסגרות לימוד תורניות-חילוניות? מי הוביל את הגשמת גרעני י"ג לעיירות פיתוח? את כל אלה, ועוד נושאים רבים אחרים – אנחנו כולנו קידמנו ועשינו באמצעות תנועת הקיבוץ הדתי. כן. כל אחד מאיתנו שותף. כמובן- באמצעות שליחינו בתנועה. (לא הזכרו כאן כל פעילויות התנועה כלפי הקיבוצים עצמם- כמו ייצוג קיבוצים במשרדי הממשלה, ומול גופים נוספים, שמירה על אינטרסים של חקלאים ברפורמת הקרקעות, מעורבות בהקטנת נזקי היטל הבצורת ומחירי המים, פיתוח מנהיגות מקומית, חיזוק מערכות החינוך המקומיות, תמיכה בפעילות המזכירים, ליווי צעירינו בצבא, ובמסגרות המקבילות ועוד, ועוד.)

במילים אחרות, אחרי קצת מחשבה יותר לעומק, מתברר שעצם היותנו חלק מהתנועה- נותן לנו משמעות פנימה, והשפעה רבה החוצה.

אז אם הכל כל כך טוב וחשוב- מה הבעיה ??

הבעיה היא שהקיבוץ הדתי משתנה מבפנים ומבחוץ, ונשאלת השאלה- האם שינוי זה לא מאיים לפורר את היצירה הייחודית הזו? איך יוצרים מצב שכל השינויים המתרחשים בשטח אכן יחזקו את משקלה של התנועה בציבור הישראלי, ויאפשרו לה המשך פעילות בנושאים החשובים לכולנו, ולא יחלישו אותה עד כדי חוסר יכולת לשמור על צביונה הייחודי?

לא מדובר כאן על שינוי אורחות חיים ברמת הפרטה זו או אחרת. מדובר על שני תהליכים גדולים המחייבים חשיבה והתייחסות: האחד, צמיחה דמוגרפית מבורכת המגדילה את הקיבוצים עצמם, והשני- צמיחה תנועתית על ידי בקשות הצטרפות של יישובים נוספים לקבה"ד.

נפרט מעט: כיום חברים בתנועת קבה"ד 16 קיבוצים, ושני מושבים שיתופיים, המונים יחד כ- 10,000 נפש. 70% מהאוכלוסייה – חברי קיבוץ ומשפחותיהם. 30% אוכלוסיית תושבים ומשפחותיהם. יש בין הקיבוצים (לרוב השיתופיים) בהם מעט מאד תושבים, לעומת זאת יש כאלה שבהם מספר התושבים גדול ממספר החברים, ויש את קיבוצי האמצע, ואנו ביניהם, שבהם מספר התושבים נע בין מיעוט קטן, למיעוט גדול יותר. צריך לזכור את מגמות ההמשך- ישנם למשל שני קיבוצים וותיקים בהם נבנות שכונות שיימו 120-180 משפחות תושבים.

השאלה לדיון בנושא זה- היא ברורה. אם בתוך שנים ספורות- התנועה תתבסס על 50% אוכלוסייה שאינה אוכלוסייה קיבוצית- איזו השפעה יש לכך על אופיה? העובדה היא שאין "תנועת היישובים הקהילתיים", וגם

ל"נאמני תנועה ועבודה" אין מספיק כוח ציבורי. כלומר מקור הכוח ההיסטורי של התנועה, ויכולת השפעתה החוצה, נובע מעצם צמיחתה כתנועה קיבוצית על כל המשתמע.

ככלל, מוסדות התנועה גבשו במהלך השנה האחרונה, שתי הצעות שמטרתן לכוון את מגמות העתיד, והן יידונו בישיבה הגדולה בסעד, בעוד שבועיים:

א. הצעה בדבר הצטרפות יישוב (דתי חקלאי שיתופי) לתנועה כ"עמית בתנועת הקיבוץ הדתי".

ב. הצעה של דרך חיבור תושבים (המתגוררים בקיבוצים), לתנועה. "מועדון הקיבוץ הדתי".

ישנה ציפייה שכל קיבוץ יקבע עמדתו בנושא לקראת הדיון. אנו מביאים כאן את עיקרי שתי ההצעות שגיבשה התנועה, ובקרב נעסוק בכך ציבורית. מוזמנים לקרוא ולהגיב, בעלון או בכל דרך אחרת.

צפר life

= = = = =

א. הצעת החלטה "עמית" בתנועת הקיבוץ הדתי

מובאת בזאת הצעת החלטה לאפשר לתנועת הקיבוץ הדתי לצרף אליה יישובים שיתופיים, חקלאיים, ציונים-דתיים במעמד "עמית".

רקע:

בתנועת הקבה"ד חברים כיום שישה עשר קיבוצים ושני מושבים שיתופיים. בנוסף, יש בתנועה שני מושבים שיתופיים במעמד של 'מועמדים'.

במועצה האחרונה שהתקיימה בחודש שבט תש"ע בשדה אליהו, ובישיבות המזכירות המורחבת, נתבקשה המזכירות הפעילה לפעול להרחבת התנועה. הושם דגש לא על הרחבה "בכל מחיר", אלא ע"י צירוף יישובים שיתופיים המגשימים את ערכי הליבה של תנועת הקיבוץ הדתי כפי שהוחלטו במועצה.

לאחרונה פנו אלינו נציגים של המושבים השיתופיים בדרום הר חברון וברמת הגולן, המסונפים ל"אמנה" ול"איגוד המושבים של הפועל המזרחי" בהתאמה, בבקשה לבחון דרכים לשיתופי פעולה ביניהם לבין תנועת הקיבוץ הדתי, בעיקר בנושאי משק, כלכלה וצמיחה דמוגרפית.

בנושאים אלו (משק, כלכלה וצמיחה דמוגרפית) אפיוני המשקים, התנהלותם, וההתמודדות שלהם עם הנושאים האקטואליים, דומים ואפילו זהים עם הטיפול וההתמודדות של קיבוצינו החברים בתנועה. יחד עם זאת, אותם יישובים אינם פוסלים התחברות לפעילות תנועת הקבה"ד גם בנושאי חברה, חינוך, תרבות וביטחון, אך נושאים אלו דורשים ליבון פנימי עמוק יותר... להערכתנו ניתן יהיה לגשר על הפערים בעבודה איטית ומדודה, ללא מגבלות זמן ומתוך רצון טוב.

מעבר ליתרונות ליישוב הבודד מהצטרפותו כעמית לתנועת הקיבוץ הדתי, גם לתנועה יש יתרונות מהצטרפותם של יישובים נוספים כעמיתים לתנועה: כיום תנועת הקיבוץ הדתי היא מתנועות ההתיישבות הקטנות בכמות, אך לשמחתנו היא חשובה ומרכזית מבחינת האיכות. מעמדה של התנועה מול מוסדות המדינה מחד, ובתוך ההתיישבות מאידך, גדל משמעותית כאשר התנועה נמצאת בתהליך של גידול והרחבה, וכאשר היא מייצגת מספר גדול יותר של יישובים. התחזקותה של תנועת הקיבוץ הדתי תביא עימה ברכה בראש ובראשונה לחבריה, ויש בה ברכה רבה לכלל ההתיישבות העובדת.

למען הסר ספק: היישוב איננו מצטרף כחבר ל"אגודת הקיבוץ הדתי", אלא רק במעמד של "עמית"/נלווה שאינו חבר.

כשירות להיכלל בהגדרה של "עמית":

1) יישוב שיתופי ציוני-דתי המסווג כאגודה שיתופית חקלאית (קיבוץ, מושב שיתופי).

2) היישוב קיבל על עצמו את ערכי הליבה של הקבה"ד.

3) קיום משק חקלאי פעיל.

4) אסיפת החברים של היישוב אישרה את הצטרפותו לתנועת הקיבוץ הדתי במעמד "עמית".

5) "עמית" יוכל לבקש לאחר החלטת אסיפת החברים שלו, ובתיאום עם התנועה, להתקבל ל"חברות" מלאה בתנועה.

זכויות :

1) לקבל את כל שירותי התנועה, ולהיות מוזמן להשתתף במכלול הנושאים והפעילויות שהתנועה על כל אגפיה ומחלקותיה עוסקת בהם.

2) להיות מוזמן לכל הפורומים התנועתיים במעמד של משקיף ללא זכות הצבעה.

3) חבר יישוב במעמד "עמית" יוכל לכהן בתפקיד מקצועי במוסדות התנועה, אך לא יוכל להיות חבר במזכירות הפעילה/המורחבת.

4) הצטרפות לקרנות הקבה"ד – קד"מ, קדח"ת, שיבולת וכו' – מותנית בכללי כל קרן וקרן.

חובות:

תשלום מס תנועה בגובה 50% מהמפתח שבו מחויבים ה"חברים" (כולל מה שיוחלט לגבי מיסוי תושבים שאינם חברים ו/או תשלום קבוע ליישוב), או לחילופין, תשלום אחיד לבית אב (חברים ותושבים) בגובה שיוחלט עליו מעת לעת במזמו"ר.

= = = = =

ב. הצעה של דרך חיבור תושבים (המתגוררים בקיבוצים), לתנועה: "מועדון הקיבוץ הדתי".

תנועת הקיבוץ הדתי נמצאת בתנופת גידול והרחבה. אנו רואים בברכה את המגמה הבולטת בשנים האחרונות: לתנועה מתווספים ישובים חדשים, ולקיבוצים מצטרפות מאות משפחות. **התנועה הקטנה הזו מתפתחת וצומחת לתנועה רחבה, המאוחדת בערכיה אך מגוונת מאד בסגנון חייה.**

תנועת הקיבוץ הדתי הינה תנועה רעיונית. התנועה מקיימת הלכה למעשה את רעיון "תורה ועבודה", דוגלת במעורבות אקטיבית ומעשית בכל תחומי החיים במדינה, ופועלת ללא לאות לאחדות המרכיבים השונים של העם. כיום התנועה מובילה את הערכות המדינה לשנת השמיטה, חלוצה בלימוד תורה לנשים, מפתחת את שנת י"ג כשנת שרות, מקדמת את ערכי ההתיישבות מול הממשלה, ועוד. אנו רואים בכך, תושבי הקיבוצים, שותפים נאמנים לדרך זו.

"מועדון הקיבוץ הדתי" מוקם ע"י מזכירות הקבה"ד, בכדי לאגד את כל המתגוררים בישובי הקיבוץ הדתי – חברים ותושבים כאחד – לפעילות ערכית משימתית משותפת מחד, ומאידך לאפשר לכל התושבים בקיבוצי התנועה, ולכל הישובים המצטרפים לתנועה, ליהנות מיכולותיה ושירותיה של התנועה.

אנו מציעים לכל התושבים להיות שותפים לעשייה הערכית של "תנועת הקיבוץ הדתי", ולהצטרף לדיונים הפורמאליים במוסדות התנועה כמשקיפים. במקביל אנו מציעים לתושבים ליהנות מיכולותיה ושירותיה באמצעות הצטרפות ל"מועדון הקיבוץ הדתי", מועדון צרכני, שכל אדם שיחזיק ברשותו "כרטיס מועדון", יהיה זכאי ליהנות מכל שרותי התנועה ולהשתתף בכל פעילויותיה (לדוגמא: פעילות חינוך בלתי-פורמאלית שמארגנת התנועה, ליווי מחלקת הביטחון משלב ההכנה לשירות הצבאי/לאומי ולאורך כל הדרך, השתתפות בקורסים וימי עיון, קבלת 'עמודים' ועוד) בתנאים זהים לחברי הקיבוץ. בנוסף, ייהנה המצטרף מהנחות בפעילויות עסקיות שונות, שהתנועה בניצול יתרונה לגודל, הצליחה להשיג מבתי עסק וארגונים שונים. מדובר על הנחות משמעותיות בין היתר ברכישת דלק, הנחות ברכישת פוליסות ביטוח לרכוש, פוליסות ביטוח בריאות וסיעוד, הטבות בדמי ניהול בהצטרפות לתוכניות גמל, פנסיה וניהול תיקים בכלל, הנחות משמעותיות ברכישת תוצרת הקיבוצים שבתנועה, ועוד. חוברת מפורטת תצורף בהמשך.

הצטרפות למועדון כרוכה בתשלום חודשי של 30 ₪ לבית אב, שיועבר לתנועה באמצעות הקיבוץ.

נשמח על הצטרפותכם כשותפים בתנועה וכחברים במועדון, ונענה ברצון לכל שאלה.

בברכת חברים לתורה ועבודה,

נחמיה רפל, וחברי המזכירות הפעילה הקיבוץ הדתי

באסיפת החברים שנערכה במוצ"ש האחרון, נדונה תוכנית המשק לשנת 2012. בפתח החוברת שחולקה לקראת הדיון, נכתבו דברים שלדעתי נכון יהיה להביאם בפני כלל החברים מעל דפי העלון. בשנים הקרובות נמשיך להידרש ולהתמודד עם מספר אתגרים מאוד לא פשוטים. מהלך השינוי שעברנו, מפנה חלק מאוד נכבד מן המאמצים של הגופים המנהלים להעמקה ולהרחבה של רמת הביטחון הכלכלי של החבר. אנו מאמינים כי הצלחת הפעולות שאנו אוחזים בהן יקרבו אותנו מאוד להשגת חיזוקו של המשק, הקהילה ובראש וראשונה להבטחת ביטחונו האישי של כל חבר.

משימות ומהלכים עיקריים

משק וקהילה

- לאחר ההחלטה המקבעת של תהליך השינוי כולל תקנון פנסיה, יש לבצע שינוי תקנון האגודה, ולהמשיך ולהתאים את אורחות חיינו לשינוי.
- אישור תוכנית אב חדשה לבינוי סעד הכוללת: מגורים, מבני קהילה ומשק, כבישים, דרכים וחניות.
- הערכות לקראת השלמת השלבים הבאים של תוכנית האב הפיננסית.
- המשך הוצאת כספי החברים לחשבונות בנק.
- השלמה של פרויקט המיגון והחזרת הקהילה והקיבוץ לסדר חיים תקין (בעיקר בתחום הנוי).
- השלמת פרויקט שיוך דירות ובחינת כניסה להליך שיוך נכסים/שיוך הון.
- המשך המאבק להגדלת מספר הנחלות של סעד.
- העמדת חלופת למתחם הישן של "ביה"ס דעת".
- קבלת רישיון להספקה וחלוקת חשמל (במסגרת המתווה של "מחלק חשמל היסטורי").

משק

- להשלים את הדיון האסטרטגי שיווקי ולקבל החלטה על מיקום אתר מכון מיון ואריזת הגזר.
- המשך דחיפת פרויקט החשמל הסולרי.
- הסדרת היחסים עם סיפן ללא חלק בבעלות.
- השלמת הרישיונות וההיתרים למתקן הקומפוסט, והקמתו.
- עם קבלת הכספים המגיעים לנו בגין "שאיבה שנייה" על שנים 99 – 2009, הסדרת המשך התהליך בעתיד.
- עמידה ביעדים ובמטרות של תוכנית המשק האתגרית שעיצבנו.
- תוכנית המשק 2012 נערכה לאחר פגישות עבודה רבות עם מנהלי הענפים, נבנתה ותוקנה ע"י המערכת התמחירית פיננסית, ועוצבה במתכונתה הנוכחית ע"י הנהלת המשק במספר ישיבות מרתוניות ואושרה באסיפת החברים.
- אני חושב כי עיצבנו תוכנית אתגרית מאוד, תוכנית המחייבת את כולנו למאמץ גדול ומשותף בעשייתה. נדרש מכל אחד מאיתנו לשאת את חלקו על מנת להתברך ולעמוד ביעדים ובמטרות שהצבנו.
- אני מאמין כי הצלחנו להתוות תוכנית נכונה ונתיב צמיחה והתפתחות המתאים לכל מגזר וענף תוך זהירות ומתן תשומת לב מרבית למכשולים שאנו עלולים לעמוד בפניהם.
- ולוואי שיתקיים בנו הפסוק;

".....כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשיו" (קהלת, ג', כ"ב)

שבת שלום, חלופ